

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 520. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019651632/facsimile.pdf> (tilgået 20. januar 2022)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

baade her og der — naturligvis: en ung Mand, vilde gjerne gjøre sig bemærket, vise sin Skarpsindighed, komme i Avisen — jo Pyt! han havde ikke haft meget ud af det . . . Men hvorfor vilde Jakob tale med ham — netop nu — og hvad skulde det sige, at de alle tre havde set saa underlig høitidelige ud?

Dragemøer rystede paa Hovedet: det huede hende ikke. Men hun gik — langsomt og snakende underveis med den og den — hen til den Gruppe ved Brønden, hvor Guldressen glødede mellem sorte Hatter og Huer, og hvor Dragen høirøstet fortalte dens Eier om alle Aftenens Heltegjerninger: hvordan hans Svoger med Livsfare havde gjort Alt for at sikre Møllen, og hvordan han selv, efter at Ildebranden var brudt løs, havde »faaet Hæs paa den« — men især Mutter: — De skulde bare have set hende, Hr. Fuldmægtig — ligefrem storartet . . . Naa, der har vi hende — ja, kom bare her hen, Mutter! jeg siger netop til hans Fuldmægtighed — — —« . . .

Da Mølleren bad sin Svigermoder om at hente Fuldmægtigen, gav det et Stød i Skovfogden og Hanne. Ingen af dem havde været i Tvivl om, at Jakob vilde overgive sig til Retten, det var en Selvfølge. Men hans Ro, den dagligdags Maade, hvorpaa han tog det, overraskede dem, og det